

1858-06-19

SENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

RECIPIENT

Jens Adolf Jerichau

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

London

Recipient's location:

København

Mentioned people:

Fanny Dasent

George Dasent

Thomas Donaldson

Elizabeth Eastlake

Augustus Leopold Egg

William Powell Frith

Ernest Gambart

Carl Joachim Hambro

Edwin Landseer

Jenny Lind

Archive:

Det Kongelige Bibliotek

TRANSCRIPTION

London den 19de Juni 1858.

Min elskede Adolf!

Jeg benytter en tidlig Morgenstund idag, for at skrive Dig disse Linier – mit sidste Brev fra London – thi som Du veed reiser jeg herfra om 4 Dage, den 23de. Jeg takker Dig for Dit kjære sidste Brev, og glæder mig usigelig til at gjensees af Dig og Børnene, til at trykke Jer alle I elskede til mit Hjerte. I denne sidste Tid har jeg neppe mere nogen Taalmod det trækker mig hjemme med uimodstaaelig Magt, skjøndt jeg takker Gud for den Tid at jeg har været i London, og er fuld overbeviist om, at det var lige so rigtig at gaa herhen for mig, som det og vil blive dobbelt rigtig endnu at komme igjen til næste Aar, fra Rom i Begyndelsen af April og blive 3 Maaneder. Thi Alt hvad der er skeet nu, er kun en sikker og gunstig Forberedelse for Fremtiden, og meget vil jeg, vil vi begge have af at faae Fodfæste i - London. Danmark skal vedblive mit Hjertes Hjem, men London skal være - Kunstnerindens mægtige Protector, og vil sikkert blive det i udstrakt Maal.

[2] Du skal vide min egen Adolf at ligesaameget som jeg har vores bornerede smaaligtænkende Kunstnerstand imod mig i Kjøbenhavn, - ligesaamegen Haab har jeg her ibland de bedste Kunstnere at finde en Støtte, og Anerkjendelse, som nægtes mig af de smaalige Fanatikere derhjemme. Igaar fik jeg Besøg af Augustus Egg¹ og Frith² som vare fuld af Beundring over mine Arbeider, og lovede mig paa enhver Maade at være mig nyttig naar jeg kommer igjen. Den gamle prægtige Donaldson³ er et herrligt elskeligt Menneske, ligesaa jevn og god som begavet og elskværdig og Sir Edw Landseer⁴ ! som modtog mig med Udmærkelse i sit mageløs deilige Huus og Attelier var overordentlig elskværdig mod mig, og har lovet at sidde for mig naar jeg i næste Foraar kommer igjen! Du veed slet ikke søde Adolf, hvor meget dette har at betyde, og hvor megen Udmærkelse det er for mig. Lady Eastlake⁵ er ligesaadan en fast Støtte for mig, Hun ogsaa beder mig at komme igjen til Foraaret, for ret at komme frem her. Hun viser mig sand Venskab. Foruden disse Personer har jeg gjort flere andre behagelige Bekjendtskaber, og maae Du give

[3] mig Lov min egen søde Adolf at fornye mit Ophold her, til Gavn for os alle. —

Jeg har ogsaa talt med Donaldson om dine Antiker⁶, paa Tirsdag introducerer han mig til en af Professorerne ved Brittish Museum som staaer for Indkjøbet af Antikerne, og troer han at man vil blive glad at kunde acquirere noget godt i denne Retning.

Photographier eller Tegninger efter Antikerne (men Tegningerne synes jeg er et sikkert Middel naar det gjælder om Kjøb) mener han skulde Du sende ind ifald Du tænkte paa at tilbyde dem. Du seer heraf min Adolf at jeg heller ikke har været ledig med Henhold til disse dine Interesser. Hvor vilde jeg dog ønske at kunde anvende mine Kræfter til at hjælpe Dig ved Alt som er vanskeligt for Dig. Konsthandleren Gambart⁷ tager ligeledes en heel Deel Interesse i mine Anliggender, imorgen spiser jeg igjen paa hans Landsted. Hambro⁸ er altid den Samme trofaste Ven, men jeg regner ikke mere paa at han næste Gang igjen køber af mig, thi jeg synes, Alt har sin Grændse.

[4] Jenny Lind⁹ er her. Jeg søger at gjøre hendes Bekjendtskab, og om muelig at interessere hende for mine Billeder. Italiänerinden¹⁰ og Moderen med Børnene¹¹ tager jeg med mig, de andre Billeder vil jeg lade opbevare her for at kunde have dem ved Haanden naar jeg igjen kommer her. Frith og Egg synes overmaade godt om Faarebilledet¹² og raader begge til at udstille det i næste Aar og det Italiänske Barn¹³ sælger jeg vist under Haanden med Tiden, thi Englænderne synes baade om Foredraget og om Farven deri. Ved Du hvis Bekjendtskab og Venskab er uskatterlig for mig? Det er Mr¹⁴ og Mrs Dassent's¹⁵ som jeg ikke kan fortælle Dig nok godt om. De veed ikke hvor meget Venskab og Behageligt de skal vise mig, ogsaa han raader ubetinget til at komme igjen i Foraaret, han ønsker tillige Du vilde være med næste Gang saavel for min som ogsaa for Din egen Skyld.

Ja Adolf! Hører Du nogen Sted hjemme, saa er det i London. Ingen betydelig Billedhugger er her, Rigdomme uden lige Havet i Nærheden og dette fuldkommen uafhængige Liv naar man vil. —

[Brevets afslutning mangler]

¹ Augustus Egg

² William Powell Frith

³ Thomas L. Donaldson

⁴ Edwin Landseer

⁵ Lady Eastlake

⁶ Jerichau havde i Rom i 1854 købt en samling antikker, som Jerichau Baumann forsøgte at sælge for ham.

⁷ Ernest Gambart

⁸ Carl Joachim Hambro

⁹ Jenny Lind

¹⁰ Billedet af Italienerinden er ikke blevet identificeret.

¹¹ Formentlig maleriet En fattige moder med sine børn (omtalt i brev af 28. maj 1858).

¹² Maleriet Dansk hyrdedreng med hund og får var medbragt fra København og blev først udstillet i 1859 på Royal Academy som nr. 526: Danish shepherd with dog and sheep. Formentlig identisk med En dreng med sine får udstillet på Charlottenborg i 1855.

¹³ Der er sandsynligvis tale om maleriet Lille italiensk pige med lam på en trappesten, udateret, registreret hos Bruun Rasmussen Kunstauktioner. Maleriet omtales også i det følgende brev som Ciociarebarnet.

¹⁴ George Dasent

¹⁵ Fanny Dasent

[illegible]

London den 19te Juni 1858.

Min elskede Adolf!

Jeg længtes en hel Mængdetid Paa, for at
 kunne Dig sige minen mest ædte Brev fra
 London - for som du ved, viers jeg begynde en
 4. Brev, den 23 d. I. Jeg talter Dig for det
 mine ædte Brev, og glæder mig virkelig til
 at høre af Dig, og Brevene, og at høre
 om alle de Læber til mit Hjerte. 'Hvor
 ædte Tids har jeg sige, men efter Tælning
 jeg tænker mig, jeg kommer med uimodståeligt
 hast, skrevet af Læberne for den Tid
 at jeg har været i Læber, og er fuld af
 om, at det var lige så rigtig at have været
 for mig, som det er at have været rigtig
 endes at have været til minste Aars, for
 i Begyndelsen af April af den Bekendelse.
 for det ender der en sket, og er læst en
 idler og gæstfri Forbudsforbud for Gæsterne
 og meget at jeg, at i lige den god Tid
 for det Tid, at i Danmark skal
 skedd med Hjertes Hjerte, men som det skal
 om Nordens indværende Protection, og om
 vilket den det, vedskrevet.

